

Taxa postală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 13.837/1942.

1272

Cenzurat Nr. 1-2

Anul XXV.

Blaj, la 10 Ianuarie 1943

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 260 Lei; pe un jumătate de an 130 Lei; pe un sfert 80 Lei; pe o lună 25 Lei.
Abonamentele se plătesc numai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

MAIOR, CLUJ-SIBIU
Nr. 1657-1942
Exemplar legal

ANUNȚURI ȘI RECLAME conform regulamentului de aplicare a tarifului comercial, categoria V.

1943!

An Nou!

Fiecare început de an înseamnă o mulțime de gânduri, de îngrijorări și de nădejdi. Înseamnă multe semne de întrebare, în fața necunoscutului ce se deschide. Mai ales acum, în aceste vremuri tulburi de război!

Anul, din care ieșim, a fost un an de încercări și greutăți, an care n'a putut aduce pacea atât de mult dorită de lumea întreagă. Dar toate vin la vremea lor!

Toată omenirea se găsește înclăștată în cel mai mare războiu pe care l-a cunoscut istoria. De aceea, clipele pe care le trăim cu toții, sunt clipe de frământare adâncă și de îngrijorare. Neamurile pământului s'au ridicat unele împotriva altora și se războiesc cumplit, pe viață și pe moarte. Popoare mari și mici își încordează puterile și-și oțelesc brațele.

Poporul român, privit în lumina trecutului său istoric atât de sbruciat, a trăit și a biruit totdeauna, bazat pe forța sa și mai ales întărit și călăuzit prețutindeni de credința în Dumnezeu.

Românul, călit în flacăra suferințelor și oțelit de asprimea vremurilor și răutatea vrăjmașilor, totdeauna a știut să lupte și să învingă; sau dacă a căzut, a căzut eroic. Pentru că Românul știe să rabde, să creadă, să nădăjduiască și să moară!

Credința în Dumnezeu și dreptatea Lui, l-a susținut și îmbărbătat, ajutându-i să biruie toată vitregia vremurilor și ura dușmanilor. Fiindcă numai prin credință se năpătuiesc marile fapte istorice, de către patrioții și eroii neamurilor.

Astăzi, când neamul și țara

Intr'al 25-lea an de apariție

„Unirea Poporului” intră, cu numărul acesta, într'al 25-lea an al apariției sale.

Au trecut peste capul ei deci 24 de ani!

Pai'că numai ieri ne sfătuiam cu fiiertatul Alexandru Lupeanu-Melin, să scoatem o gazetă pentru popor la Blaj. Ne gămbam amândoi pe hula Blajului, pe cărarea ce duce din drumul de țară al Sâncelului spre fabrica de cărămizi „Vulcan”. Eram amândoi profesori tineri, nou veniți la Blaj.

Lupeanu făcuse ucenicie de gazetărie la „Libertatea” Păr. Moța în Orăștie și la „Răvașul” Păr. Dăianu în Cluj. El așadar avea un trecut gazetăresc oarecrescra. Eu încă scrisesem la aproape toate gazetele de pe atunci; începusem locă de elev a colabora la „Foia Poporului” din Sibiu, iar la „Gazeta Transilvaniei”, la „Românul” din Acad, la „Unirea” dela Blaj ca student și ca profesor, și eram colaborator intern la „Foia Școlastică” a Păr. I. F. Ne-gruțiu din Blaj, pe care o conducea pe atunci de fapt Păr. profesor Valer Suciu.

Basi însă nu aveam nici unul.

noastră se găsesc în al doilea an de război împotriva forțelor urii și întunericeului bolșevic, gândul nostru al tuturor, al celor de acasă, să se'nărepte cu umilință către Marele Stăpân al lumii și cu rugă fierbinți să-L rugăm, ca să'nărească brațele fraților noștri de pe front și să biruiască vrăjmașul. Căci, odată dușmanul lovit și distrus, pacea lui Dumnezeu va cobori iarăș pe pământ și va fi „pace, și între oameni bunăînvoire”.

Anul 1943 să fie anul biruinții definitive și al păcii celei drepte!

T. S.

„Consiliul Național” din Blaj, pe care-l conducea Păr. Dr. Vasile Suciu, pe atunci vicer capitular, ne-a făgăduit că ne va ajuta cât va putea. Noi, bucurându-ne de această făgăduință, tot sunsăm sărcam de bucurie. Pateai priade iepuri cu noi, nu alta.

Intr'o ședință a „Consiliului Național” din Blaj subsemnatul am făcut propunerea, ca noul ziar să se numească „Unirea Poporului”. Episcopul de Oradea Dr. Dumitru Radu însă s'a opus. Eu totuși atâta am insistat, până ce s'a învoit și astfel joi în 30 Ianuarie 1919, a spărut întâiul număr al „Unirii Poporului”, ca număr popular al „Unirii”.

Articolul prim l-a scris Alex. Lupeanu-Melin, articolul al doilea Păr. Ștefan Roșianu, al treilea Petrea Suciu astăzi directorul liceului de băieți din Turda, foia subsemnatul, „Din lumea largă” și „Știri” și toate celelalte umplături tot fiiertatul Al. Lupeanu-Melin, care a voit să arete tuturor celorlalți, cum trebuie să se scrie popular.

La început Al. Lupeanu-Melin s'a iscalit ca redactor.

Dupăce Al. Lupeanu-Melin a fost ales deputat, la 20 Noemvrie 1919, el a iscalit ca director, iar eu ca redactor responsabil, începând cu Nr. 43 din 20 Noemvrie 1919. De atunci apoi ne adunam cei câțiva prieteni — Gheorghe Dănilă, Ioan Popu-Câmpeanu, Ioan Pop-Zeicani — săptămânal la mine în casă și ne hotărâram, ce să scriem pentru numărul viitor.

Mare greutate am avut cu conducerea gazetei, mai ales în timpul dela 1 Octomvrie până la 15 Noemvrie 1919, în care timp eram și redactorul ziarului „Unirea”, care spărea atunci zilnic; așa că trebuia să mă îngrijesc de amândouă ziarele deodată.

Începând cu ziua de 15 Noemvrie 1919, „Unirea” a fost preluată de Păr. Zenovie Păclișan,

iar eu mi-am putut vedea din nou numai de redacția „Unirii Poporului”, care de atunci a apărut regulat fără întrerapere, până la moartea lui Al. Lupeanu Melin. întâmplată la 7 Octomvrie 1937, sub direcția lui, iar de atunci încoace sub direcția mea.

Că peste câte greutăți și nechezuri a trecut această gazetă în cei 24 de ani, numai subsemnatul știe. Vorba e că a trecut peste toate și a biruit.

Să nădăjduim că va trece cu bine peste ele și de aici înainte, mai ales dacă, pe lângă preamiosivul Dumnezeu, ne vor ajuta și iubiiții noștri cetitori.

Ou încredere în Dumnezeu și în cetitorii noștri, începem al 25-lea an de apariție al „Unirii Poporului”, și dorim tuturor colaboratorilor, cetitorilor și prietenilor acestei gazete un an cu bine și cu multe haruri cerești.

Iuliu Maior

Fondul zeciuielei

I. P. S. nostru administrator apostolic Dr. Valeriu Traian Frențiu a rugat, în pastorală sa de Crăciun, pe toți credincioșii și preoții, să dea zeciuială, adică a zecca parte din venitul lor să-l dăruiască bisericii, ca aceea să aibă din ce-și acoperi cheltuelile și ce împărți săracilor.

Ca dovadă, decât de mare însemnătate este acea zeciuială, I. P. S. Sa însuși a și vărsat 100.000 Lei, drept zeciuială a veniturilor Sale din 1942. Totdeodată a poruncit secretarului Său, ca de aici înainte să verse în acest fond, lună de lună, a zecca parte din salariul ce-l primește dela Stat.

Fondul zeciuielei așadar s'a înființat. Să vedem, cine va da ascultare mai întâi staturilor I. P. S. Sale.

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Pentru ce suntem pe pământ?

La sf. Filip Neri, care a murit în anul 1595, a venit odată un student și l-a rugat, să i dea un mic ajutor. Sfântul l-a ajutat cu ce a putut și apoi l-a întrebat, ce are de gând să se facă. Studentul i-a răspuns: „Vreau să mă fac avocat”. Sfântul îl întreabă: „Și apoi?” — „Apoi mi-oi câștiga bani frumoși prin știința mea” — „Și apoi?” îl întreabă mai departe. „Apoi voi avea din ce trăi la bătrânețe și nu mă voi chinui ca atâția alții”. „Și apoi?” îl întreabă din nou sfântul. La întrebarea aceasta studentul își schimbă fața, deveni trist și răspunde: „Apoi va trebui să mor și eu odată”. „Și apoi?” îl întreabă din nou sfântul. Acum studentul deveni și mai palid, și răspunde: „La asta nu m'am prea gândit până acum”. — „Gândește-te cel puțin de aici înainte”, îi spuse sfântul și de atunci studentul acesta deveni un om foarte cumsecade și euceraie. Numele lui a fost Francisc Spazzara.

Ei bine, tu, dragă cetitorule, pusu-ți-ai vreodată întrebarea aceasta? Gâditu-te-ai tu vreodată la cele din urmă ale tale, și încă chiar serios?

Cam aceeași întrebare i-a pus-o și sf. Francisc de Asisi, mort la 1226, unui zidar. Trecând adevărat pe lângă un zidar care zidea la o casă, îl întreabă: „Ce faci aici, omule?” — „Da ia zidesc zidul întreg”. — „Pentru ce zidești însă?” — „Ca să-mi câștig bani”. — „Ce faci cu banii?” — „D'apoi ia-mi compăr până și alte mân-

cări”. — „Și la ce ți trebuie până?” — „Ca să pot trăi”. — „Și la ce trăiești?” La întrebarea aceasta însă zidarul, care se cam și necăji pentru atâtea întrebări puse de acel pustnic necunoscut, rămase pe gânduri și nu mai știu ce să răspundă.

Tu oare știi răspunde? Și, din capul locului, bătutu-ți-ai vreodată capul cu astfel de lucruri? Când lucrezi la pământul tău, la țarina, la via ta, gânditu-te-ai vreodată și la întrebările acestea? Ori doborâți ai trăit până acum fără de nici o țintă, fără de nici un scop?

Toate lucrurile din jurul tău au un scop oarecare: scaunul, ca să ședem pe el; masa, ca să mâncăm pe ea; ușa, ca să ne părească de frig; ochiul, ca să vedem; urechea, ca să auzim; mâna, ca să lucrăm; piciorul, ca să umblăm. Numai tu să nu ai nici un scop?

Aproape toți oamenii visează. Unii că au devenit foarte bogați, alții că au devenit regi, iar alții că au sărăcit, și așa mai departe. Când se trezesc însă din somn, văd că nu e așa, ci că ceace au văzut și simțit a fost numai un vis. Precum sunt oamenii cari dorm tupește, așa sunt oamenii cari dorm sufletește, cari nu se gândesc niciodată la țintă, la scopul lor. Sunt apoi și alții cari punându-și această întrebare au ajuns la rezultatul că cu moartea toate se gata; alții, că Dumnezeu nu există, nici iad, nici purgator, nici rai. Iar alții sunt cari își închipuie că ei sunt cei mai desăvârșiți oameni din lume. Toți aceștia se vor trezi odată, și atunci în ceasul morții, și-și vor

pune abia atunci întrebarea, că oare acum ce urmează. Durere însă, că atunci va fi prea târziu. De aceea ne îndeamnă sf. apostol Pavel zicând: „Este deja ceasul, să ne deșteptăm din somn” (Romani 13, 11).

Iată ce au răspuns la această întrebare marii filosofi ai lumii: Francezul Du Bois Reymond: „Nu știm și nici nu vom ști”. Germanul Alexander von Humboldt: „Întreaga viață omenească este o prostie”. Grecul Epicureus: „Mâncă, bea și te veselește. Căci după moarte nu mai există

nici o plăcere”. Germanul Schopenhauer zice că, cel mai fericit om este omul bogat și sănătos, căci își poate împlini toate poftele trupului. Buddha, marele filosof indian, a fost de părerea că omul după moarte se nimește cu totul. Iar cel mai mare filosof al omenirii, Iesus Cristos, învățat că noi suntem pe pământ, ca să-l cunoaștem pe Dumnezeu și să-l preamărim și astfel să ne putem câștiga fericirea veșnică.

Și acesta este adevărul. Iată omule, țânta, scopul tău Părintele Iuliu

Să ne înscriem în „Agru” și să ne organizăm!

— Pastorală de anul nou a I. P. S. Valeriu Traian —

Cu prilejul anului nou I. P. S. Valeriu Traian atrage atențiunea preoților și credincioșilor asupra marelui primejdii ce ne amenință biserica și care este francmazoneria, adevărată o tărășie de oameni necredincioși și fără Dumnezeu cari nimicesc ordinea, cinstea și morala, dar mai ales biserica noastră catolică.

Această francmazonerie avea organizații puternice și la noi în România, așa-numitele loje, cari au fost închise. Prin aceasta însă francmazoneria românească nu s'a nimicit, ci s'a ascuns în haină creștină și națională, „ascunzându-și intențiunile în fraze umilate, bombastice și în parte chiar creștinești, ca se pară cel mai desinteresat binevoitor al neamului”. Și tocmai acum crede acest

dușman al nostru, să dea bisericii noastre lovitură de grație. În noua lume, care se va crea după război, se vor crea state noi și legi noi, prin cari se va tinde a se nimici biserica noastră, „semnul cărui se va grăi împotriva”.

De aceea trebuie să ne organizăm, înscriindu-ne cu toții în „Agru”. Deci „Nu ne trebuie organizații noi, ci trebuie numai să dăm mai mult suflet și mai multă viață organizației existente”.

„Să nu rămână nici un suflet credincios de al nostru neînscris în vreo organizație a Agrului”.

„Poruncim deci apriat, ca, în decursul lunii Ianuarie, să se organizeze în toate parohiile „Agru”, iar, unde e deja organizat, să se stabilească programul de

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Rugăciune

Indrept spre Tine ruga mea,
Atotul Părinte;
Iubirea, care Ți-o nufresc
De-a-pururi, nu mă minte!

Din cer, din nemurirea Ta,
Tu dă-mi mie lumină;
Revarsă-ți harul Tău cel sfânt
Și pacea cea divină!

Pe călă Ta, de jerife sfinte,
Indreptă-mi a mea viață;
Un picur doar din mila Ta,
Revarsă-mi-l pe față!

Iar, ca să flu mai blând cu toți,
Tu potolește-mi ura,
Să îl cânt: „Mărire Ție, Doamne,
Tu ce-ai făcut natural!”

SIMON G. POP
elev cl. VII B. L. G. L.
Sibiu

Razim sfânt

Când vine grea furtuna
Și vântul bate ntruna,
Când valuri tot mereu
Bat în sufletul meu,
Și n' sbuciumul cel mare
Când nădejdi de scăpare
Sunt puține, sau stins,
Și pare că-s invins;
Atunci un razim am
Prin care scap la liman
În El nădejdea-mi pun
Și țăr' să mai știu cum,
Mă văd că sunt scăpat
Și cânt, inviorat,
Sunt fericit nespus
C'am razim pe... Isus.

Georgică Rusu
Săulia.

Strigături

Bine-i stă mândrii gătată
Tot cu haine dela șatră,
Dar mai bine i-ar șede
Dacă și le-ar face ea.

Vai de mine ce am ajuns,
Doamne,

Că-s fetele toate doamne
Și părinții mor de foame!

Mândra când e rumenită,
Cu cinci sute e plătită
Și când se desrumenește,
Nici doi bani răi nu plătește.

Mândra mea, frumoasă ești,
Numai când te rumenești
Și când ești nerumenită
Ești ca dracu de urâtă.

Timișan Iosif
comuna Uricani

Pus-am patru boi la jug

Pus-am patru boi la jug
Să mă duc cu ei la plug
Tot arai pân' la amiaz
Tot cu chin și cu năcaz

Când a fost la prânzu mare,
Veni toanta cu mâncare.
De departe l-am strigat:
Întoarce-te toanta în sat
Cum te-am văzut, m'am săturat.

Mă suji din vale în coastă,
Văzui mândra cea frumoasă.
Până m'am uitat la dansa
Mi-s'a rupt plugul și bărsa.

Pân' mi-am făcut bărsă nouă,
Mi s'a rupt grindeiu'n două,
Pân' mi-am făcut grindeiu nou
Mi s'a sângerat un bou.

Pân' mi l-am desângerat,
Mi-a căzut și celălalt
Și se duse vestea în sat
C'am rămas copil sărac.

Culese din comuna Geoagiu de Jos de
Cornel Hațeganu
preot în Hosmau

„Dar românesc. Guvernul român a dat populației din Atena capitala Greciei, o sută vagoane blocate, iar orașului Salonic din aceeași țară 10 vagoane. Și încă mai trimite încă 180 vagoane. Sufărurile poporului grecesc ca toate mere, așa că darul Românii este o mare binefacere pentru el. Iar această dar este cu atât mai mare cu cât anul trecut au avut recoltă foarte slabă, așa că au dat din lipsă, nu din belșug

muncă pe anul 1943 și la 5 Februarie să se subștearnă oficiului protopopesc. În Februarie să se organizeze nucleele pe protopopiate, iar în Martie comitetele eparhiale, ca în Aprilie să se poată organiza conducerea centrală a Asociației".

„Organizați-vă, și fiecare priveghind la postul ce l-a fost încredințat, și muncind conștient în locul în care a fost așezat, ori și cât de grozave ar fi răsturnările, ori cât de cumplite valurile și vijorele, și ori cât de turbată răutatea dușmanilor, și viclene mijloacele ce le vor folosi: valurile stârnite de oameni vor trece, și pe cei slabi îi vor duce cu ele, dar „stânca lui Petru” va rămânea neclintită, căci numai ei i-a fost făgăduit de Dumnezeu Mântuitorul, că „porțile iadului nu o vor birui” (Matei, 16, 18).

„Cu aceste hotărâri să începem, Venerați Frați și iubiți Fii, noul an pe care ni l-a dăruit bunul Dumnezeu și dacă vom lucra conform acestei hotărâri, vom aduce folos Neamului, Patriei și Bisericii noastre, precum și întregii omeniri.

„Darul Domnului nostru Isus Cristos și iubirea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Spirit să fie cu voi cu toți. Amin.

Dat în reședința Metropolitană din Blaj la Anul Nou 1943, al Episcopatului nostru al XXX”.

Forme, forme, și iar forme

E la început de an. Mi-am băgat și eu servitoare nouă. Ca să nu pășesc vre un bucluc, am mers la poliție și am i trebato, de ce documente are nevoie servitoarea mea, ca să poată primi condicuta.

Funcționarul mi-a spus că trebuie:

1. O cerere de înscriere;
2. Extras de naștere;
3. Certificat de naționalitate;
4. Certificat de identitate;
5. Certificat medical că e sănătoasă;
6. Consimțământul părinților că se învoiesc să slujască;
7. Trei fotografii;
8. Un timbru fiscal de 20 lei;
9. Condicuță pentru servitori, model A și
10. Un dosar.

M'am scarpinat în cap și m'am uitat lung la funcționar, dar el și-a luat lucrul foarte serios și mi-a spus din nou, că dacă nu voiu face așa, voiu fi pedepsit.

Abonamente de sprijin

Primit de la cetitorul nostru vechiu
TRAIAN POPA casier la Zlatna,
următoarea scrisoare, pe care o publicăm în întregime:

„Cetesc în fiecare număr din *Unirea Poporului* rugămintea ce o faceți către abonați, să-și plătească regulat abonamentul, amenințându-i mereu că în caz contrar le sistați trimiterea ziarului; că-i greu astăzi să dai cuiva ceva chiar și pe bani, dar mai ales fără bani; îi scumpă hârtia, îi scump tiparul, poșta apoi personalul de serviciu ș. a. Și aveți atâta dreptate!

Dar mie îmi vine să cred că acest apel al D-voastră nu V'a adus nici un rezultat îmbucurător, văzând că el se repetă mereu. Mă gândesc mereu la D-Voastră care faceți apostolatul scrisului, care aduceți atâtea jertfe pe acest altar, câtă amărăciune sufletească Vă producem noi prin netrimiteria acestor mici abonamente la timpul lor, și mă întreb mereu: ce credeți D-voastră despre noi? Despre noi cari în loc să Vă procurăm mulțumiri cu punctozitatea plății abonamentului, vă punem mereu în situația puțin plăcută, trebuind să Vă cerșiți într'un mod atât de neplăcut, drepturile dela abonați.

Și iarăși mă întreb: de ce n'am putea fi și noi abonații ziarului *Unirea Poporului* ca abonații altor ziare? Doar *Unirea Poporului* e destul de ieftină față de alte ziare din țară. De ce să nu ne plătim și noi regulat abonamentul? Dacă avem de unde da pentru 5 pachete de tutun 200 Lei, de ce n'am putea da și pentru *Unirea Poporului*, care este o adevărată comoară în casa fiecărui român gr.-cat. 200 lei! Eu nu cred pe nici un cetitor al acestui ziar atât de sărac, să nu-și poată plăti cei 200 260 lei la timpul său. Nu. Alte ziare sunt mult mai scumpe și

Acuma, mai adăugați la acestea câte o cerere timbrată pentru: 1) extrasul de naștere, 2) certificatul de naționalitate, 3) certificatul de identitate și 4) certificatul medical, și vă veți convinge, că trebuiesc cu totul 5 cereri imbricate cu câte 10 Lei și 5 certificate imbricate cu câte 20 Lei. Apoi trei fotografii care costează vre-o 200 Lei, condicuța o 30 Lei, dosarul 5 Lei, certificatul medical vre-o 3-4 sute Lei, așa că, pe lângă pierderea de vreme, se cheltuesc la 800 de Lei pe aceste documente.

Pe vremuri era de ajuns o hârtie dela notarul, în care se spunea, cum o chiamă, de câți ani e, din ce părinți e născută, și ce păr, ochi, nas și statură are.

Pentru Dumnezeu, nu s'ar mai putea așa din formele acestea multe?

totuși li-se plătește regulat abonamentul de către abonați. De ce ziarul nostru se aibă cei mai mulți restanțieri?

Mă mai gândesc că dacă D-voastră ați avea banii ce Vi dătorăm noi abonații, la timp, ați face minuni cu ei: ne-ați da un ziar cu mai multe pagini, la timp și mai presus de toate, în locul cerșitoriei, care numai fală nu ne face, ați putea scrie alte lucruri mai bune. Ați avea și D-voastră sufletul împăcat că apostolatul ce-l faceți este înțeles de noi și V'ar crește imboldul de-a munci în acest teren vast.

De aceea, Domnule Director, eu vin cu o propunere — dacă credeți de bine — să deschideți pe una din paginile *Unirii Poporului* o rubrică a „Abonaților de sprijin” de cari nu mă îndoiesc că se vor găsi destul. La această rubrică să fie trecuți cu numele și suma trimisă drept „Abonament de sprijin”, toți abonații cari înțeleg prin trimiteri de sume mai mari decât abonamentul obișnuit, să ajute *Unirea Poporului* și din aceste sume să acoperiți neajunsurile ce le aveți la scoaterea ziarului, până se vor trezi din nepăsare toți aceia cari au restante față de ziar și le vor plăti; până când vor înțelege toți că un ban dat la timp face de două ori mai mult decât ce-l plătit prea târziu; până ce vor înțelege toți restanțierii că cele 200 Lei ce datorează, adunați dela mulți, mult însemnează. Vorba poetului: strop cu strop fac al mărilor potop.

În acest scop eu V'am expediat azi prin mandat poștal 1000 Lei „Abonament de sprijin” pe anul 1943.

Să dea Dumnezeu să fiu urmat de cât mai mulți credincioși gr.-cat. spre binele gazetei noastre, a bisericii noastre și chiar a țării noastre.

Zlatna, jud. Alba, la 27 Dec. 1942.

Cu toată stima,
Traian Popa casier”

Am publicat acest articol, ca să auzim și alte voci. Observăm că a vem peste 2.000.000 Lei pe abonați, pe cari nu-i va plăti decât clopotul cel mare. Fiertatului Al. Lupescu-Melin era de părerea că abonații își vor reveni. S'a înțeles însă amar. Directorul de astăzi al gazetei a sista peste 4000 de abonați necerșii și li va mai sista și pe toți acela cari nu ne vor trimite abonamentele cel puțin până la sfârșitul lui Februarie.

Mulțumim dlui casier Traian Popa pentru abonamentul de sprijin și suntem curioși, câți îi vor urma. Tot cam acelaș lucru l-au făcut și abonații cari au trimis ajutor la gazeta.

Serbări de Crăciun. La toate școlile din țară s'au făcut serbări cu frumoase obiceiuri și colizi de Crăciun. Cât sunt de frumoase, se poate vedea din laudele tuturor străinilor cari ne vizitază țara.

† Tavi Popovici

A trecut un an, de când sublocotenentul de rezervă, Octavian Popovici, originar din Blaj și fost învățător-director în comuna Bahnea, s'a întors de pe câmpul de luptă, cu decorația „Mihai Viteazul”, cea mai mare decorație românească. Gazetele au scris atunci despre fapta sa vitejească, fiind singurul în județul nostru, care purta pe piept cea mai de seamă medalie.

Astăzi ne-a sosit vestea că eroul Tavi Popovici, a închis ochii pentru totdeauna, în luptele din Caucaz, în ziua de 18 Noemvrie.

E așa de greu să te obișnuiești cu gândul, că cineva s'a dus dintre noi pentru totdeauna, atunci când nu l-am petrecut la locul de odihnă.

Suntem obișnuiți să-l vedem trecând pe stradă, stând de vorbă cu prietenii într'un colț, la biserică, la o adunare și peste tot.

De bună seamă că numai trecerea anilor va face să ne obișnuim, va face să vedem că astăzi trece, mâine trece, în mijlocul nostru nu mai apare decât sufletește, cu o caldă aducere aminte, plină de duioșie și recunoștință.

Era o fire deschisă, prietenos și de o rară bunătate sufletească. Deși purta pe piept semnul care l-ar fi dat dreptul să ridice capul sus semeț, să treacă disprețuind pe mulți, totuși Tavi Popovici nu s'a schimbat cu nimic; era acelaș om modest, prietenos și parecă era copleșit de atâtea felicitări cu care era întâmpinat.

Voi, tineri școlari din comuna Bahnea, care aveți un colț al eroilor, faceți loc celui mai scump erou al vostru, dascălului vostru. Și, să nu uitați, că el în fiecare an, la deschiderea școlii, va fi în mijlocul vostru, așa cum atâtea ani a căutat să aducă lumină în întunecul neștiinței voastre copilărești.

Iar tu, mamă, în veci nemângăiată, care ți-ai pierdut cel mai bun sprijin, nu l mai aștepta pe Tavi să vină în fiecare Sâmbătă din Bahnea, să ți bată noaptea'n fereastră. El nu va mai veni. Trupul lui s'a așezat alături de ale prietenilor săi din Blaj: Ghiuțu Rîș, Ghiță Bărbat și Nelu Negruț, ca să fie piatră de temelie la edificiul României de mâine.

Noi, cei rămași, să le păstrăm

neștearsă amintirea, să nu tragem așa de repede vâlul uitării peste cei cari și-au dat tot ce au avut mai de preț — viața — pentru liniștea celor rămași acasă și pentru o mai bună orânduire în lume.

De nu vom face așa, suntem niște trădători ai jertfei lor sfinte.

I. Sărbu

Crimă în seara de Crăciun

Tânărul Franc Virgil cu o ceată de vreo 10 tineri din comuna Dumbrava județul Cluj-Turda, s'au pregătit, încă înainte cu 3 săptămâni, să meargă la colindat și să facă o bravură în seara de Crăciun. Au și plecat ei la colindat, dar, în loc să-l laude pe Domnul, Franc Virgil a scos pumnalul de sobofiter și a început să încrețe grinzile oamenilor, ca un nebun și torbat.

Intâlnind a doua ceată de colindători, turbatul de Franc Virgil s'a repezit la Tătar Remus și l-a întrebat: „Tu cine ești?”

— „Eu sunt Tătar Remus”.

— „Atunci pentru ce nu mi-ți recomanzi?”

Și cu aceasta i-a și implantat pumnalul în foale, tăindu-i ficatul și oprindu-se pumnalul în spinare. Tătar Remus a căzut mort.

Apoi a implantat pumnalul în vârul său Laslo Virgil, tăindu-i borta și scoțându-i mâțele afară. Bietul băiat zace acuma în spitalul din Turda între moarte și viață.

Primarul comunei, Tătar Vasile, a anunțat imediat pe șeful de post Vălsănoia Constantin, care se afla în comună și l-au ridicat pe ucigaș, care stătea culcat pe spate nepăsător pe un pat, în casa părinților. Făcându-se cerce arile, i a învinovățit și pe Petrică Ioan a lui Toma și pe Ionaș Viorel, cari l-ar fi îndemnat să facă această crimă.

Toți trei stau astăzi în închisoare, așteptându-și binemeritata pedeapsă.

Necesul e, că au turburat liniștea unei comune întregi și au băgat în mare jale două familii și întreagă comuna, care n'a avut folos de sărbători.

La înmormântare au luat parte comunele din jur, împreună cu subcentrul militar din Mahaceni, iară învestătorul director a dus în corpore pe toți școlarii din Dumbrava. A predicat foarte frumos Par. Aurel Pop din comună, vierul l-a făcut și l-a cântat foarte duios cantorul Tătar Vasile, iară la mormânt a vorbit comandantul premilitarilor Aron Sărgercan, sublocotenent în rezervă.

Răspândiți

„Unirea Poporului”

La drum cu sfânta Familie

(Întoarcerea Magilor dela Villaim în țara lor, după ce — ca și Iosif și Maria — primiră poruncă de sus, să părăsească ținuturile stăpânite de Irod)

După ce au trecut de Beersabea, depărtându-se bineșor de ținuturile de sub stăpânirea lui Irod, călătorii descălecară în apropierea unei fântâni unde-și făcură rugăciunile de dimineață; deși dela Betlehem și până aci, toată călătoria par'că nu fuse decât o reculeasă și sfântă rugăciune.

Iosif și Maria erau reculeși, resemnați și liniștiți ca întotdeauna. Știau și erau convinși că printrânșii lucrează însuși Dumnezeu și că ei nu sunt decât niște instrumente în mâinile lui cele atotputernice. Pruncul Isus părea ca toți pruncii cei de seama și vrâsta lui. Avea însă darul de a atrage și a cuceri inimile celor ce-l vedeau, vărsând în ele un negrăit noian de pace, mângâiere și adâncă bucurie, care nu se putea asemăna cu nici o bucurie și mângâiere din lumea aceasta.

Maria inspiră sfințenie din toată maiestatea ființei ei. Nădejdea și încrederea în Dumnezeu păreau că izvoresc ca niște râuri năvalnice din ființa ei, inundând sufletele celor din jurul său. Magii și slujitorii lor o priveau cu iubire și sfială sfântă, izvorită din respect și venerațiune, și ar fi dorit să stea pururea în apropierea ei, dacă Cel Atotputernic n'ar fi dispus altcum.

Iosif, deși era tânăr, de vreo 21-22 de ani, îmbrăcat simplu și la înfățișare ca și alți tineri de seama lui, avea însă o ținută maiestosească, așa încât inspira iubire și încredere ori cui s'ar fi apropiat de el. Era pururea egal la sine însuși. Nu-l surprinde nimic și nu-l înspăimântă nimic. Era într'adevăr bărbatul convins că era un instrument în mâinile atotputernicului Dumnezeu. Fața îi era modestă, blândă și atrăgătoare, și ca și a Mariei, inspira iubire și respect, încredere și sfințenie. Atât de mult se asemănau acești doi tineri, Iosif și Maria, încât par'că ar fi fost frați gemeni. Puteai să admiri hotărârea și bărbăția lui Iosif în Maria, și bună-tatea și gingășia Mariei în Iosif; iar în amândoi puteai contempla bunătatea, miostivirea și iubirea lui Dumnezeu față de oameni.

Evlavioșii înțelepți ai Elamului se oferiră să însoțească sfânta Familie până la hotarele Egiptului, dar Iosif nu primi, ei, mulțumindu-le pentru bunăvoință, îi îndrumă, să se întoarcă liniștiți în țările lor.

Iată drumul — zise Iosif —, care duce peste Medbah și Arara la Cadea, în partea cea mai de miazăzi a Mării Moarte, unde strătaie drumul ce duce dela Egipt spre Mesopotamia, pe la poalele muntelui Ror, unde se află mormântul lui Aaron fratele lui Moisi; apoi pe la poalele munților Abarim în pământul lui Moab și peste pământul Abiei la Euftrat. Dumnezeu, cel viu, vă va

avea în paza sa. Mergeți și spuneți mărirea lui prin țările voastre. Mâna lui cea atotputernică fie pururea asupra voastră. Binecuvântarea lui să vă însoțească în toate zilele vieții, iar pacea lui să domnească în sufletele voastre pururea...

Acestor cuvinte și sfaturi înțelepții Elamului nu se putură împotrivi, ei, ca niște copii ascultători, se supuseră. Mai cerură voie, să a-

doare încă odată pruncul și să-și atingă frunțile de pulpana vesmântului Mariei, apoi, îmbrățișând cu iubire și respect pe Iosif și sărutându-i pe amândoi umerii, se despărțiră în binecuvântările lui Iosif și ale Mariei și în semnele vioale cu mâinile, și între săltările copilărești ale mititelului prunc dumnezeesc.

Magii se depărtară pe drumul alb și plin de soare, Sfânta Familie îi însoți și îi petrecu cu privirea, până când caravana dispăru în zare; apoi porniră și ei încet, în pasul cătărului, spre a ajunge în drumul mare care duce dela Gaza spre Egipt...

(Sfârșit)

N. Lupu

Mari binefăcători ai neamului

Episcopii de Oradea

Vasile Erdeli. S'a născut în ziua de 1 August 1794, la Macău. A făcut studii strălucite la Timișoara, Oradea și Viena. A ajuns profesor și apoi rector al seminarului din Oradea, arătându-se un foarte iscusit dascăl al neamului. El a fost numit episcop în 1842 și consacrat în anul următor la Blaj, de către episcopul Ioan Lemeni. Ca episcop s'a ostent și el foarte mult în propovăduirea Unirii cu Roma și în ridicarea culturală a neamului nostru. El a deschis în 1848, în cele mai grele zile, școala normală din Oradea. A fost unul dintre cei mai de seamă cuvântători bisericești ai neamului nostru. Pentru meritele sale mari pe teren bisericesc și cultural, a fost ridicat de împăratul dela Viena la rangul de baron. El n'a dorit această mărire și n'a primit-o decât numai cu gândul curat de a se putea servi de ea spre binele poporului românesc. — A murit în 27 Martie 1862.

Lui Erdeli i-a urmat **Iosif Pop Săldjanu**, care a fost un bun episcop și un scriitor bisericesc de seamă. Lui i-a urmat **Ioan Olteanu**, care n'a putut înfăptui lucruri mari, murind foarte tânăr, la abea 38 de ani de viață. Urmașul acestuia a fost

Mihail Pavel

Mihail Pavel s'a născut în Recea (Satu Mare) în ziua de 6 Sept. 1827. Studiile și le-a făcut la Bata Mare, Satu Mare și Casovia, iar teologia la Viena. În 1872 a fost numit episcop la Gherla. După șase ani de păstorie la Gherla a fost mutat la Oradea. M. Pavel a înfăptuit foarte mult. A ridicat în Beiuș

un șir întreg de case, în strada care-i poartă numele, spre a servi profesorilor de locuințe. A clădit din nou în mare parte Liceul de-acolo, precum și internatul Pavelian de băieți, în care au fost crescuți mii de fii de români, gratuit sau aproape gratuit. A deschis cel dintâiu liceu de fete din părțile apusene ale neamului, în 1895. Și a lăsat fundațiuni mari, în valoare azi, de câteva zeci de milioane Lei, pentru scopuri bisericești, culturale și de iubire creștinească. A trecut la cele veșnice în ziua de 1 Iunie 1902.

Lui Pavel, i a urmat **Demetriu Radu**, de fel din Rădești (j. Alba). A făcut studii strălucite la Blaj și la Roma, unde, pentru sârguință și evlavie, a luat medalia de aur dăruită de marele Papă Leon al XIII-lea. A fost protopop la București, episcop la Lugoj și, din 1903, la Oradea. A zidit o reședință de vară la Beiuș de o frumuseță rară. A mărit seminarul. În 1917 a ajutat școlile Blajului cu o mare sumă de bani. A fost un vlădică român, vrednic de tot respectul, și când a fost vorbă de apărarea drepturilor Bisericii și ale neamului, n'a cunoscut nici o umbră de târguială. A murit în ziua de 8 Decembrie 1920, căzând jertfă bombei așezate de mâni criminale în senatul din București. Lui Radu i-a urmat Excelența Sa **Valeriu Traian Frențiu**, azi administrator apostolic al Mitropoliei Blajului, care a clădit foarte mult, atât la Oradea, cât și la Beiuș și Stâna de Vale, și a încurajat scrisul românesc.

Pr. Ioan Vultur
profesor



Lupte și iar lupte

Se vede că nu are nimeni grijă de sărbătorilor, căci luptele nu s'au domolit nici atunci când lumea sărbătorește venirea pe lume a împăratului împăraților. Cei de acasă l-au sărbătorit cu cântări de laude, iar cei de pe front cu bubuituri de tunuri și mitraliere.

Pe frontul rusesc

Nimic nu s'a schimbat în timp de 2 săptămâni, pe frontul delatăsărit. Lupte s'au dat și se dau necontenit, dar fapte mai însemnate și mai vrednice de amintit nu au fost.

In Africa

Nici până acum nu s'a încinsă luptă mai mare în Africa, deși se tot spune că se fac pregătiri în vederea marelui bătălie care se apropie. Vom vedea, cum se va da, când și cum. Dar această luptă din Africa s'a numit că este „bătălia transporturilor”. Fiecare din armatele de acolo: anglo-americană de o parte și germano-italiene de altă parte, numai atunci se va putea ține tare pe poziție, dacă poate să i se aducă cele de lipsă, hrană și muniții, secace se face numai pe apă cu vapoarele. Fiecare caută să distrugă și să scufunde vapoarele celuilalt. Vapoarele italiene trec prin drumul celor engleze și invers, trec prin drumul celor italiene.

In Răsăritul îndepărtat

Impunzii continuă și ei lupta cu Englezii și Americanii, luptând pe mare și pe uscat.

Pe mare luptă cu vapoarele din niște insule numite Salomon, la parte de țara lor cam de 6000 km.

Pe uscat luptă cu Chinezii, de a care cuceresc mereu pământ. China e o țară așa de mare, încât ajunge la mărirea Europei, iar e slab organizată și întotdeauna se abat multe rele asupra ei: foamete, ciumă, revărsări de apă, iar războiul cu Japonezii începe de câțiva ani. Unii Chinezii au dat de partea Japonezilor, iar alții sub conducerea unui general Ci-ng Kai Șk nu se surdă nici decum, ei luptă mereu încurajați și ajutați de Ruși și de Englezi.

Japonezii, cuprinzând mult pământ, au ajuns la granița Italiei care e stăpânită de Englezi. Se spune că acum mai nou o armată engleză a pornit la atac, iar până acum nu s'a întâlnit cu armata japoneză.

Moartea amiralului Darlan

În anul 1940 Francezii fiind bătuți de Germani a venit la putere Mareșalul Petain (se cetește Peten), care a cerut de la Germani armistițiu, adică o pace provizorie. Mareșalul Petain, deși era bătrân, și-a luat ei sarcina conducerii Franței, numind ca prim-ministru pe Laval, iar ca următor al său pe amiralul Darlan.

La planul acesta nu s'au alăturat însă toți Francezii. Erau unii care nu voiau nici decum o împărțare cu Germanii, ci mai bine moarte.

Un general numit De Gaulle (se cetește De Go) a și plecat din țară, s'a dus la Englezi și a continuat să conducă ei pe Francezii care nu erau în Franța ci prin colonii și alte locuri. La Englezi le părea chiar bine de una cu asta. În toamna anului acestuia, când au venit Americanii în Africa, amiralul Darlan, care era denumit ca să ajungă conducătorul Franței după Mareșalul Petain, l'a părăsit și a trecut de partea Americanilor.

Acesta a luat ei comanda Francezilor din colonii și s'a întors să lupte contra Italianilor și Germanilor.

La Englezi aceasta nu le venea tocmai la socoteală, pentru că acum erau doi inși care voiau să conducă pe Francezii din colonii, și amiralul Darlan și generalul De Gaulle. La Englezi le ar fi plăcut să rămână acesta din urmă, pentru că acesta asculta mai mult de ei; la Americani le ar fi părut bine să rămână Darlan, pentru că acesta asculta mai mult de ei.

Nimeni nu știa, care e mai mare, când deodată, chiar în timpul sărbătorilor, vine știrea pe radio că Darlan a fost împușcat de un francez în Alger. Faptoitorul a fost prins, judecat de Curtea Marțială de acolo și apoi împușcat.

Amiralul Darlan a fost împușcat cu două gloanțe în piept și unul în cap, după care și-a dat sfârșitul.

După moartea acestuia comanda trupelor din colonii a luat-o un alt general numit Giraud (se cetește Jiro) iar acum e mare zarvă în legătură cu aceasta.

Se zice că Englezii au pus la cale acest omor, pentru că lor nu le venea la socoteală cu acesta. Că ei ar fi aranjat-o, se mai spune că se vede și de acolo că la înmormântarea lui Darlan au luat parte numai ofițeri americani, iar englezi nici cel puțin de formă.

Darurile de Crăciun făcute de Patriarhul Nicodim

Patriarhul Nicodim, cu ocazia acestor sărbători ale Crăciunului s'a prezentat atât la M. S. Regele Mihai I, cât și la dl. Mareșal Antonescu și la fiecare le-a dăruit câte o cruce cu pietre scumpe, lucrate în Italia. Cu acel prilej a ținut vorbiri, arătând că aceste cruci sunt ca semn al luptei noastre pentru Crucea lui Hristos.

Atât M. S. Regele cât și Mareșalul au răspuns în frumoase cuvinte, spunând că acest semn va fi un îndemn, pentru că lupta cea dreaptă să continue până ce Crucea lui Hristos va birui deplin.

Porunca cea mare

Cu ocazia colecției pentru „Ajutorul de iarnă” din 1 Nov. s. c. am văzut felul cum înțeleg „unii oameni” de prin satele noastre să ajute pe cei ce n'are și să înțeleagă necazul celui necăjit.

Au fost cazuri de înțelegere a durerilor celor necăjiți și trebuie să amintesc aici, ca un semn al vredniciei lor, că acei, cari au dat cu plăcere și cu mai multă dragoste au fost tocmai cei săraci. Ei au dat dovadă de o mai mare dragoste de neam și de deaproapele. De ce oare?

Pentru că cei săraci cunosc ce este necazul, știu ce este aceea să n'ai cu ce-ți potoli foamea; lor, când li se vorbește de lipsuri, necazuri și dureri, știu ce sunt. Ei au fost acei cari au ropt din puțitul lor și au donat, cu mare dragoste, deși ceace aveau nu le ajungea nici lor.

Am găsit, familii fruntașe în câteva sate pe unde am umblat, cari atunci când le-am cerut, au început să se vace „că n'au” „că li s'a terminat”, „că ei dau cu toată inima dar acum nu mai au” și alte vorbe de felul acesta. Cei bogați știu să se pânză mai frumos, știu să îndrume vorbe multe. Am ascultat vorbaturile lor, deși știam, că ei au de toate în camera lor și am penat scâmbi de munciona cu care se arătau în fața lumii.

Cei bogați — unii din ei — au fost acei cari s'au arătat mai neînțelegători față de marea oprită a „Ajutorului de iarnă”. Ei, cari ar trebui să înțeleagă că a contribui pentru ajutorul de iarnă înseamnă a da dovadă de iubire creștinească, de înțelegere a durerilor celor săraci și lipsiți; ei au uitat că cei umiliți, pentru

cari se cere milă, sunt frați de ai lor. Ei ar trebui să știe că trăim în vremuri învolburate de război, vremuri, când durerile fraților de acelaș neam sunt durerile noastre ale tuturor.

Unii spuneau „nouă nu ne dă statul nimic, numai noi să tot dăm”. — Uită acești îngânași că statul îl formăm noi toți fiii de acelaș neam și că statul nu este un boier mare care numai adună bani. Statul adună, împreună, în acelaș timp strânsura lui. — Uită ei că statul le dă siguranța zilei de mâine, le dă liniște, le dă șosele și toate celelalte binefaceri.

Fii veseli, frațe Române, că țara face apel la bunătața ta. Dă de câte ori ai ocazia și nu uita că cei de pe front suferă și mor, iar tu suferă ajutând pe cei lipsiți. Mâine poate și tu vei ajunge în situația celor lipsiți și vei cere ajutor. Oam te vei simți tu atunci, când vei vedea pe ruții tăi că nu te ajută? Cine-ți garantează, că și-n anul viitor vei avea aceeași stare materială?

N'au dat cu dragoste „unii” bogați „lavărțiți” ai vremurilor de război, cari „au făcut pe dracu'n patru” și s'au căpăruit pe unde au putut, deși ei trebuia să dea mult, mult de tot. Pentru ei banul e singurul scop al vieții, căci banul le dă tot ce doresc, uită că robia anului și a argintului li nenorocește.

Iată icoana dărnicii noastre, iată dragostea de frate a unor!

Dragostea de neam și frați nu se arată prin vorbe meșteșugite, ci prin înțelegere a durerilor și necazurilor fraților de acelaș sânge, prin jertfirea intereseor personale pentru interesul comun al tuturor.

Ajutându-i pe ei, pe noi ne ajutăm; ridicându-i pe ei, ne ridicăm neamul!

Ioan Roscovei-Obșej

Un nou fel de a se predica în catedrala din Blaj. Excețența Sa Par. Administrator Apostolic Dr. Valeriu Traian Preșțiu a hotărât, în înțelegere cu Președintele Consistor Arhiepiscopesc, ca, începând cu anul nou, predicile din catedrala din Blaj să nu se mai țină ca până acum, adică vorbind fiecare preot despre ceace i place. Predicile din catedrală vor fi de aici înainte în legătură una cu alta, așa că fiecare preot va predica despre ceace e luat în plan în jumătatea întâie a anului se va vorbi, dămneca despre cele 7 taine; așa că va fi legătură deplină între aceste predicii. Numai în sărbători se va predica deocamdată despre însemnătatea sărbătorii, care preot ce va vrea. Acest plan de a se predica se va urmări nu peste mult și la sate, așa că în întregă Arhiepiscopie fiecare preot va trebui să vorbească despre acelaș lucru.

De prin sate

Instalare de preot
în Uricani

Duminecă 20 Decembrie a avut loc la Uricani instalarea noului păstor sufletesc Pr. Lucian Bociat. După sf. Liturghie Păr. Ioan Pop, protopopu tractului Jiu, în cuvinte simțitoare predă noului păstor sufletesc cheia bisericii, sf. Evanghelie și sf. Cruce. Păr. Lucian Bociat mulțumește părintelui protopop pentru frumoasele cuvinte și pentru ostenețele depuse cu ocazia instalării. — La sf. Liturghie au luat parte un număr mare de credincioși, în frunte cu autoritățile comunale.

Din Boș-Hunedoara

La sărbătorile Crăciunului în comuna Boș din județul Hunedoara s'au spovedit 150 credincioși, între cari și 39 de ete și teciori, floarea satului, între anii 17—21. Părinții și bunicii lor i-au urmărit cu lacrimi în ochi, când se apropiau de altar, pe această floare a satului, crescută, hrănită și adăpată sufletește de Păr. Ioan Simeria

Sinod protopopesic la
Rogoz-Ceica

În 10 Decembrie 1942 s'a ținut la Rogoz, sinodul protopopesic de toamnă al tractului Holod. După sf. Liturghie, la care a predicat Preacuviosul Sa Părintele Ion Gârleanu din Beiuș sinodul este deschis de Păr. C. Marian adm. protopopesic. Sfinția Sa în cuvinte pline de dragoste arată celor de față, cum trebuie să se poarte preotul în timpurile grele prin care trecem. După ce au dezbătut mai multe lucruri cari li interesează de aproape ședința s'a ridicat cu cântarea „Cuvine se cu adevărat”.

„ASTRA”

În plasa Pui-Hunedoara

În 29 Noembrie președintele des-părșământului Pui al „Astrei”, dl Dr. Mihai Tirea, a plecat în comuna Galați, unde a înființat noul comitet și Căminul Cultural, iar în ziua de 6 Decembrie a deschis acel cămin. Mai întâi s'a făcut sfințirea unei troițe, ridicată în curtea școlii în amintirea eroilor căzuți pe front. A vorbit frumos Păr. Ioan Mihu.

Pe urmă dna învățătoare Petronela Mihu a aranjat, cu copiii din școala primară, o frumoasă și bine reușită serbare școlară, la care a vorbit președintele „Astrei” și dl sub-inspector școlar Gheorghe Fotescu.

La reușita serbării și-au dat în-treg ajutorul, pe lângă dna învățătoare, primarul comunei Ștefan Oprot, primcuratorul Simeon Gherman și secretarul Căminului Cultural Vasile David.

Praznic luminat

Duminecă, în 3 Ianuarie a avut loc la Mănăstirea Obreja (Județul Alba) un praznic luminat, de mare bucurie. Au depus voturile solemne, în mâna Excelenței Sale Dr. Valeriu Frențiu, înconjurat de călugări, după Pravila Sfântului Vasile cel Mare — Teodosie Bonteanu și Iosif Bal. Amândoi sunt cunoscuți din scrisul lor și din propovăduirea neîncetată.

Mare a fost bucuria tuturor văzând acești doi călugări evlavioși, că jură în fața Sfântului Altar al Domnului, să se lapede de toată grija cea lumească.

De acum nu mai au nimic, dar vor avea pe Domnul, care răsplătește pe cel care își închină viața Bisericii. Urmând sfaturile evanghelice, cei doi călugări bazilieni se roagă și muncesc. Dumnezeu să le răsplătească jertfa frumoasă!

Pentru crucea lui Coșbuc

Marele poet George Coșbuc e îngropat în cimitirul Belu din București, în locul numit Valea Plângerii. Marele poet nu are cruce la mormânt. Ardelenii din București au hotărât să-i ridice o cruce frumoasă. Așa se cuvine unui om mare, cu care ne mândrim, ale cărui poezii le citim și le declamăm cu deosebită plăcere.

S'au adunat bani dela binefăcători, așa că nu peste mult Coșbuc va avea o cruce frumoasă, care să spună trecătorilor că a fost poetul sufletului românesc. După cum ne spune chiar el:

Sunt suflet din sufletul neamului
[meu
Și i cânt bucuria și-amarul.

Anul nou la Blaj s'a sărbătorit ca de obicei. După săvârșirea sfintei liturghii de către I. P. S. Valeriu Traian, înconjurat de canonici și directori, în Catedrala Sfintei Treimi, reprezentanții tuturor autorităților au mers mai întâi la Prefectură și au rogat pe domnul prefect, să ștepte guvernului doririle lor de bine. Pe la ora 13 apoi s'au prezentat cu toții, în frunte cu Veneratul Capitlu, la Excelența Sa Episcopului și Administratorul Apostolic Dr. Valeriu Traian Frențiu. A vorbit mai întâi Ilustratarea Sa Vicarul General Dr. Victor Macaveiu, care a rogat să arete din prilejul noului an urările de bine ale clerului și poporului mai întâi Sfântului Părinte dela Roma, Maiestății Sale Regelui, Conducătorului Statului și Guvernului. A răspuns I. P. S. S., mulțumind tuturor și în-vițându-i la o mică gustare.

Știrile
săptămânii

Dorim tuturor abonaților, cetitorilor, colaboratorilor și binefăcătorilor acestei gazete un an nou cu adevărat fericit și aducător de pace.

I. P. S. Valeriu Traian a împlinit 30 de ani de arhierie. La anul nou I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, episcop de Oradea și administrator apostolic al Arhidiecezei, a împlinit 30 de ani de arhierie. Fiind vremea atât de grele I. P. S. Sa a poruncit, să nu i-se facă nici o sărbătorire. Cu toate acestea II. Sa Dr. Victor Macaveiu, vicarul general arhidiecezesc, a ținut să-l felicite, în numele clerului și poporului, cu prilejul noului an Nou, din partea-ne li dorim, în numele Redacției, Administrației și a cetitorilor noștri, să păstorească mulți ani cu sănătate.

Poruncă minunată. Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor a dat următoarea poruncă minunată: „Părinți și tătorii cari nu și vor trimite copiii la școala primară, vor fi scoși la muncă de toată abțesă și vor face stătea zile câte au lipsit copiii lor dela școală”. Noi n'avem de adăus decât o singură observație: Sunt părinți, cari nu și trimit copiii la școală, fiindcă n'au cu ce și-i îmbrăca și încălța. Aceștia însă nu pot fi pedepsiți.

Ziarul Sfântului Părinte jubilează. Am mai pomenit de multe ori noi aici de ziarul Sfântului Părinte dela Roma, de „L'Observatore Romano”. Ei bine acest mare ziar și-a sărbătorit zilele trecute numărul al 25 000 lea. Primul număr a apărut la 1 Iulie 1861 sub domnia Papei Pius IX. Primul redactor al ziarului a fost moșul Papei de astăzi, al lui Pius XI, Marcantonio Pacelli. În Nr. 4253 din 2 Martie 1876 se găsește, într'un colț ascuns, știrea, că lui Marcantonio Pacelli i s'a născut un nepotel cu numele Eugenio, care nu este altcineva decât Sfântul Părinte Eugenio Pacelli, sau Papa Pius XII. Lumea latreagă fericită cu acest prilej marele ziar al Papei dela Roma.

Pregătiri. Se fac pregătiri mari pentru pomenirea marelui luptător și martir — a Episcopului Inocențiu Micu Klein. Serbările vor avea loc la Blaj, în ziua de 1/10 Mai 1943.

Micul Seminar. La Beiuș s'a deschis în anul acesta Micul Seminar. Acolo se cresc copiii cari mai târziu vreau să se facă preoți. E bine ca preoții să crească în fumul de tămăie. E bine ca această datorie s'o ia asupra sa

numai acela care simte că bun. Dumnezeu vrea ca el să fie preadevărat. La Beiuș a început munca grea a creșterii acestor copii. Să cerem darul lui Dumnezeu asupra acestui șezământ.

Țăria credinței. În părțile de Rusia, cari au fost cucerite de Germani și de aliații lor, au fost trimiși misionari creștini. După 20 de ani de stăpânire a necredinței, credința la Dumnezeu a vie. Să ne rogam pentru misionarii noștri din aceste părți.

Decanatul Facultății de Agronomie din Cluj, cu sediul la Timșoara, roaga părinții, rudnicii, prietenii și cunoșcuții inginerilor, agronomi absolvenți ai Facultății precum și a studenților, căzuți pe câmpul de onoare în timpul războiului, să comunice cât mai neîntârziat aceste Facultăți, date personale ale celui căzut (numele și pronumele, locul unde a căzut, eventual fotografia, etc) Facultatea de Agronomie solicietă aceste informațiuni pentru trecerea numelui eroilor săi în Cartea de Aur a Institutiei.

Pentru a li-se face comunicări. Abonații Școlilor de Agricultură, Horticultură, Viticultură și Economia Casnică din Ardeal, Banat, Bucovina, Crișana, etc., cu sau fără serviciu, sunt invitați a-și anunța adresa lor cât mai curând D-lui Enache Vasile Timșoara, Splauul Tudor Vladimirescu Nr. 10.

Nou abonament la „Unirea Poporului”. Începând cu noul an am fost nevoiți a urca și ne abonamentul, însă numai cu 6 Lei, ceea ce face abia 30 %, pe când toate celelalte s'au scumpit cu mii de procente. Intrucât însă se va mai urca hârtia și tiparul, vom fi nevoiți a mai urca și noi. O rugăminte mare avem: binevoși a ne trimite abonamentul înainte, că așa se face pretutindenea. Căci nu ne vor trimite banii înainte, suntem nevoiți a li sista gazeta. Intrucât nu vom avea adică cu ce plăti hârtia înainte, va trebui să ne oprim pe loc, căci astăzi nimenea nu mai dă hârtia pe așteptare. Vi rugăm să ne înțelegeți și să ne nenorociți această gazetă. Începând cu acest număr, gazeta se vinde la librării cu câte 5 Lei exemplarul.

O nouă nenorocire. În gara Timșoara trenul personal Nr. 1002 a tăiat picioarele hamalului Vasile Stan. Tânăr, de abia 32 de ani, e sortit să fie nenorocit pentru toată viața.

Sinucidere. În București s'a sinucis Dna Angela Petrescu (Str. Agricultori Nr. 28). Mare păcat e să și iei singur viața. Dumnezeu și-a dat viața și nu mai El și-o poate lua.

Sărbătorirea P. S. Iuliu la Gherla. După cum aflăm din ziarul "Tribuna Ardealului" dela Cluj, P. S. Dr. Iuliu Hossu a fost sărbătorit minunat și cu mare însuflețire, din prilejul jubileului său de 25 ani de episcopie, și la Gherla. În ziua de 13 Decembrie 1942. Tot atunci s'a ridicat și slujit o troiță jubilară pe terenul vechi catedrale din Gherla, luând parte și P. S. Sa.

Ridicarea unei bisericuțe în amintirea profesorului Iorga. Dl. Pamfil Șeicaru, directorul ziarului "Curentul" dela București, a trimis dlui Gheorghe Brătianu, urmasul lui Nicolae Iorga în catedrala de universitate dela București, o scrisoare, prin care D. Sa. da un premiu de 100.000 lei celei mai bune lucrări care va arăta marile merite ale lui N. Iorga ca istoric și ca educator (crescător) al poporului român. Din venitele acestei broșuri se va pune baza unui fond pentru ridicarea unei bisericuțe care va venici personalitatea marelui istoric și bărbat de știință care a fost N. Iorga.

Politie școlară. În București s'a întinat o politie școlară, care va supraveghea pe elevii și elevele școlilor secundare din Capitală. Nu peste mult se va introduce o astfel de politie și în celelalte orașe ale țării.

Specula cu orezul. Mai mulți negostori din București au fost puși sub urmărire, fiindcă au vândut orezul cu prețuri de speculă.

Mamă criminală. Un locuitor din Târgoviște a descoperit sub bălgar cadavrul unui copil nou născut. Mama criminală, care și-a logropat copilul din fiori solo, încă nu a fost descoperită, dar jandarmeria și poliția caută din greu după ea.

Menorocire la o moară. Femeia Maria Ioan Drăgoiu din comuna Bălănești de lângă Bărlad s'a dus la moară, ca să macine porumb. Din nebagare de seamă, ea s'a răzâmat de cuțeaua care învârteste roata morii, care prin zădărnici o a învârtit-o, sfârticându-o în mai multe bucăți.

Fabrică nouă. La Alba Iulia s'a deschis o fabrică de arpăcaș. Are 24 de sucursale. E sub supravegherea Institutului Central al Cooperăției.

O întâmplare tristă. În comuna Bănița din județul Storojineț s'a întâmplat ceva foarte trist. Trăia acolo un preot călugăr bătrân, de vreo 85 de ani, cu numele Victor Velcinschi. O tinăra, Maria Clima, s'a dus noaptea târziu la el și a încercat să-lucidă. Ce urât e păcatul lui Cain, și nu se poate scoate din omenire!

O poruncă vrednică de laudă. Dl. general D. Popescu, ministrul nostru de interne, a dat poruncă pe întreaga țară, ca funcționarii cari se țin de acel minister, adică funcționarii prefecturilor, orașelor și satelor; să meargă regulat în fiecare duminică și sărbătoare la biserică, unde e prea mult de lucru, funcționarii vor merge cu rândol, adică tot a doua duminică sau sărbătoare, ca nici unul să nu lipsească dela biserică două dumineci după alta.

Crăciunul la Blaj s'a sărbătorit cu multă însuflețire și dragoste. În seara de Crăciun s'a slujit la Catedrală după cină cel mare cu litie, apoi utrenia. Au cântat părinții canonici Ioan Moldovan și Iuliu Maior. Întâia zi a slujit la catedrală și a predicat I. P. S. Dr. Valeriu Tășian Frențiu înconjurat de canonici. A doua zi I. P. S. Sa a slujit și predicat la bisericuța parohială, iar a treia zi la Casa Domnului. Toate trei bisericile au fost pline de credincioși.

Pentru unirea bisericilor. Din 18 Ianuarie până la 25 Ianuarie se face Octava de Rugăciuni, adică în toată lumea se fac rugăciuni pentru unirea Bisericilor. Mântuitorul vrea o turmă și un păstor. Să ne rugăm și noi pentru acest scop nobil.

150 preoți închisi. Rușii au deținut și au trimis în temnițe aproape totii preoții catolici din Polonia și Lituania, în anii 1939-1941. Acești preoți au fost duși pe insulele Solowky, la partea de miazănoapte a Rusiei, unde nu este nici odată vară, nici primăvară, nici toamnă, ci iarăși veșnică și vânturi și furtuni ne mai pomenite. Dintre acești preoți nefericiți se mai află 150 în aceste închisori, ceilalți s'au prădădit cu zile. Zădărnici s'a rugat Papa ca guvernul rusesc să le ușureze soarta că acesta nici n'a voit să stea de vorbă.

Toate ziarele românești au apărut de Oraciu în pagini sporite, numai "Unirea" și "Unirea Poporului" din Blaj nu. Ceeace am spus și mai înainte, că și bătăjoc de biserică noastră o seamă de oameni, rămâne deci dovedit.

A murit Papa cel negru. La 12 Decembrie a murit la Roma generalul călugărilor iezuiți Vladimir Ladochowki în vârstă de 77 ani. El era originar din Germania, a fost hirotonit preot în 1894 și este din 1915 generalul iezuiților. Acest ordin călugăresc este unul dintre cele mai puternice ale lumii, numără 25.000 de membri, conduce 28 universități și 211 școli secundare cu 100.000 elevi. Generalul iezuiților are putere foarte mare, și se și numește Papa negru, fiindcă poartă reverendă neagră;

pe când Stântul Părinte Papa Ios XII, care poartă reverendă albă, se numește Papa alb. Deviza iezuiților este: toate spre mai marea mărime a lui Dumnezeu.

Pentru monumentul lui Iacob Muresanu ni-a trimis Par. protopop Gheorghe Medoia din Comloșul Mare Lei 755, așa că acum avem depuși la banca populară "Axente Severu" din Blaj suma de Lei 9855. Crețarește am adunat această sumă numai dela cetitorii "Unirei Poporului", cari trebuie să înțeleagă că un compozitor atât de mare nu poate odihni fără cruce la mormânt și că noi am mai ridicat un monument și lui Al. Lupeanu-Melin. Avem destui cetitori (peste 7000), așa că dacă ar trimite fiecare numai câte 10 Lei, i-am putea ridica încă mâne monumentul.

General român decorat de dl. Hitler. Dl. general de divizie Nicolae Tătăranu a fost decorat de către Führerul Germaniei, Domnul Adolf Hitler, cu Crucea de cavaler a Crucii de fier, pentru marea sa vitejie de pe câmpul de luptă, scăpându-și din încercuire, între râurile Don și Volga, trupele sale.

Cari bani și când se retrag din circulație. Pe ziua de 31 Decembrie se retrag din circulație monedele de 250 lei, cele galbene de 10 și 20 lei în 31 Ianuarie 1943, iară cele de 5 lei la 30 Aprilie 1943.

Un dar frumos făcut gazetei noastre. Săptămânile trecute Par. Dr. Coriolan Săbău din Turda-Veche ne-a făcut, în numele fraților săi Victor și Emil, un dar frumos, dăruindu-ne în amintirea scumpilor lor părinți † Nicolae Săbău fost comerciant la Lupșa și † Valeria n. Fodorean, devotați cetitori ai gazetei, un registru legat în piele, conștător din 1000 pagini. Acest registru costează astăzi aproape 4000 Lei. Banul Dumnezeu să le răsplătească familii.

Ajutor pentru gazetă am primit dela următorii sbonași: Manoilă Man a lui Gavrilă din Aiton jud. Oluj-Turda lei 100, Nicolae Căbuș primcurator Homorod 40 lei, Ilie Vintilă Boișă 140 lei, Ignat Ioan învățător pensioner Blaj lei 365. Le mulțumim din inimă și le făgăduim că ne vom sili să facem gazetă cât mai plăcută și mai folositoare. Numai hârtie de am avea și de ne ar trimite totii cetitorii cât mai iute abonamentele!

A ieșit de sub tipar Cultura Crestina. Este cea mai bună revistă, care se ocupă cu lucruri privitoare la biserică noastră.

Mare cutrămur de pământ în Turcia. Zilele trecute a fost un

mare cutrămur de pământ în regiunea Emba-Tokat din Anatolia de miazănoapte, cutrămur pe care l-au simțit și mașinările noastre dela București, cari arată cutrămurile. În orașul Erba toate casele s'au prăbușit, au murit cam 1600 de persoane și s'au rănit mai multe mii. Pe urmă s'au iscat mai multe focuri, pe cari nu le-au putut stinge cu oca cu două. Înainte cu trei ani un alt cutrămur din Anatolia a omorât 40.000 de oameni.

ACEST NUMĂR apare cu întârziere, fiindcă nici până astăzi nu ne-a sosit hârtia comandată astăzi vând dela Bușteni. Spre noroc i-a sosit Tipografiei niște hârtie, pe care tipărim acest număr dublu de gazetă.

Să învățăm dela alții tot ce e bun. Zilele trecute s'a predat circulației noua cale ferată Dada-Sărățel, ca e legată linia Războieni-Ciceu-Adjud cu linia Dej-Bistrița, în teritoriul cedat Ungariei. Cu prilejul inaugurării acestei linii noi a oficiat un serviciu divin mai întâi protopopul romano catolic al Bistriței, iar pe urmă a rostit o rugăciune protopopul reformat din Bistrița. Așadar amândouă confesiunile ungurești! Numai preotul român a lipsit, deși linia cea nouă trece prin ținat curat românesc.

† Preotul Pavel Simu. În ziua de 4 Octombrie 1942 a murit la Uioara de sus, județul Alba, preotul pensionar Pavel Simu, după lungi și grele suferințe. Fieiertatul s'a născut la 1891, prin urmare era numai de 51 de ani. Hirotonit a fost la 1924. Mai pe urmă a fost preot la Coglari în județul Alba. S'a îmbolnăvit, înainte cu câțiva ani, de o boală grea și care nu se putea cura, deși a fost și la Viena, unde l-au și operat. Operația însă n'a reușit, iară el a orbit. A avut nenorocul că a trebuit să se pensioneze și, la nenorocirea sa, l-a părăsit și penitencasa. L-a îngrijit până la moarte soră sa, dna Maria-Iuoraș, văduvă de învățător în Uioara de sus. Aceasta ne scrie, cu cămă nerăbdare aștepta acest preot nefericit "Unirea Poporului", care-l mângâie în marea sa nenorocire. Acuma a trecut la cele veșnice, cu nădejdea că acolo va fi fericit, tericire de care suntem siguri și noi. În veci pomenirea lui!

† Ioan I. Baci directorul Băncii Naționale a României din Turda, fost ofițer voluntar în războiul întregirii, s'a stins fulgerător din viață, în ziua de 26 Decembrie 1942, în etate de 55 ani, în al 23-lea an de fericită căsătorie. În mormântarea s'a făcut Luni, 28 Decembrie 1942 la orele 14, din biserică gr. cat. din Turda-Veche. Il deplânge soția, un fiu și o fiică, tata, sora, socrii și numeroase rudeni. Odihnească în pace!

DOCTORUL SATELOR

Tuberculoza

— Ofița, Boala seacă. —

Când — pe strada orașului, pe ulița satului, în mașină sau tramvai la orașe ori călătorind cu trenul la îndepărtări în treburi personale, ori în vremurile de azi la distanțe pentru neam și țară — întâlnim un bolnav de tuberculoză, sau ca medic la patul celui suferind fiind chemat, atunci când cunoști această boală uemiloasă, care an de an în țara noastră seceră cam 50 000 vârstare — tinere mai ales — și câte alte zeci de mii, nu se chină sub povara acestei boli, cu gândul de a fi de folos, din timp, cât mai multora dintre noi: nu te lasă inima a nu scrie și a nu repeta ceace s'a mai spus că: „Tuberculoza nu se moștenește“.

Tuberculoza, această boală nemiloasă, cunoscută de toată lumea și numită pe alocurea „ofița“, boală seacă sau boală de plămâni, este o boală, care „nu se moștenește“.

Plecând dela faptul știut, că tuberculoza nu se moștenește și că de aceasta boală a vindeca pe cel cuprins de ea, este o mare greutate și este dela sine înțeles, că de această boală trebuie să ne păzim a cădea cuprins de ea, mai altfel ca de para focului.

Paza față de tuberculoză se face așa, că ne păzim de sămânța acestei boli, de microbii ei, așa ziii „bacilii tuberculozei“.

Bacilii tuberculozei se găsesc în plămâni celui tuberculos, de unde bolnavul tușind, odată cu flegma se aruncă afară mii și milioane de bacili, pe care dacă nu are grije de cei din jurul său nu se scama ca să-și scuipe boala — flegma — într-o scupătoare ori batistă, ci scupă pe jos, umple întregă față a casei cu sămânța bolii sale.

Da, oricâtă grije avem de noi, de sănătatea noastră ori și alor al noștri, dragălași copii, cum în lume trăim, cu toate neajunsurile vieții, da și peste bacili de ai tuberculozei, dacă nu de când suntem copii mici în casa unde ne-am născut, vom da peste boală în a vecinilor casă, în școală, mai târziu la primărie, în gări, unde scupă pe jos fel de fel de oameni, la armată și pe unde ne poartă soartea vieții, așa că nu este om care să nu fi tras în pieptul său bacili de ai tuberculozei, iară că nu suntem cu toții cuprinși de tuberculoză, asta vine de acolo că spăritorii trupului nostru, ziii leucociti, cari se află în sânge, stau de veghe, clipă de clipă, ziua și noaptea, și ne apără, luptându-se cu orice microb și ajunge în trupul nostru.

Vaccinarea B. C. G.

Toată lumea știe că prin vaccinări — prin ulțori — făcute la timp, boala, împotriva căreia s'a făcut vaccinarea, nu prinde în trop. Este cazul vaccinărilor, cari se fac la copii contra vârsăturii ori la soldați în armată contra febrei tifoidă, tifosul de burtă, lungoare și tetanosului zis și făclărită și alte vaccinări, cari se fac la zilele noastre prin școli.

Vaccinări se fac în contra multor boli lipicioase și mai nou se fac și în contra tuberculozei.

Vaccinarea împotriva tuberculozei se face cu vaccinul B. C. G. adică vaccin făcut de învățații francezi Calmette și Guerin.

Trbuie să știm cu toții că vaccinarea împotriva tuberculozei se face în mod cu totul gratuit în toată țara noastră. Cine are tuberculoză în familie — mai ales — să se adreseze din timp, adică până nu a născut nevasta, medicului de circumscripție sau sorei de ocrotire sau moașei — că sunt obligați de lege — și să-i roage a le procura vaccin contra tuberculozei, ca cel de curând născut să fie vaccinat și păzit de tuberculoză.

Vaccinarea contra tuberculozei se face de îndată după naștere, în primele zece zile după naștere, ea este cu totul nedureroasă pentru copii, deoarece nu se dă prin injecții ci într-o linguriță cu lapte. **Dară să nu uităm că numai în primele zece zile după naștere se face vaccinarea în contra tuberculozei.**

(Va urma)

Dr. Ioan Frățilă

MITROPOLIA ROMÂNĂ UNITĂ BLAJ

Nr. 8613—1942

Catedre vacante

La școlile române unite de băieți și fete din Blaj sunt vacante următoarele catedre:

I. Liceul de băieți „Sf. Vasile“.

1. L. Germană.
2. Matematici.

II. Liceul teoretic de fete

1. L. Germană.

III. Școala Normală de băieți.

1. L. Italiană.
2. Istorie.
3. Șt. Naturale.

IV. Școala Normală de fete.

1. Matematici.

V. Liceul Comercial de băieți.

1. Română—Germană.
2. Mărfuri cu Șt. Naturale.

Cei cari doresc să ocupe ca suplinitori vreuna din aceste catedre, trebuie să îndeplinească condițiile cerute de legea generală a învățării.

A apărut

„Calendarul dela Blaj“

Pe când va ajunge acest număr de gazetă în mâinile cititorilor noștri, „Calendarul dela Blaj“ va fi apărut.

Directorul acestei gazete s'a vădit adecă nevoit să plece în ziua de 27 Decembrie 1942 personal în căutare a hârtiei, pe care a găsit-o dosită în gara din Coșlariu unde stătea din ziua de 13 Decembrie 1942.

Imediat s'au făcut pașii de lipsă sa sosească la Blaj pentru care lucru îi suntem foarte mulțumitori dlui funcționar Al. Pavel din gara Teiuș, fără de ajutorul cărui nici până astăzi nu o primiam.

De atunci tipărim ziua și noaptea, așa că pe Sământă, 9 Ianuarie, credem că vom putea pune în vânzare cele dintâi exemplare.

Calendarele se vând cu 50 Lei bucata.

In cinste primesc calendarele abonații vechi, cari sunt în regulă cu abonamentul pe trecut, iară pentru anul 1943 au plătit înainte întreg abonamentul, adecă 260 Lei, plus 10 Lei spese poștale.

Fiindcă poșta este foarte scumpă, îi rugăm pe cititorii noștri, să-și procure calendarele prin preoții lor, ca să nu trimitem într'un sat pachete la prea multe adrese.

Și mai bine fac ceice, având cale la Blaj, își duc calendarele acasă ei înșiși.

In numărul viitor vom arăta ce cuprinde calendarul nostru.

Acuma vă putem spune atâta, că are 128 pagini, ca anul trecut; că târgurile sunt publicate după cum ni le arătat prefecturile și că o mulțime de chipuri frumoase și interesante împodobesc acest calendar, care nu din vina noastră apare atât de târziu.

Poșta gazetel

Craiovean Traian, Comloșul Mare. Banii s'au primit.

Dra Ludmilla Hercențuc, Suceava. Mai aveți de plătit pe 1943 Lei 60.

Costan Paraschiva, Cacova. Banii s'au primit, mai aveți de plătit pe 1943.

Tarnu Anton, Căpuș. Mai aveți de plătit pe 1942 Lei 200 și pe 1943 Lei 260.

AVIZ

Liceul Teoretic de fete „Sfânta Ecaterina“ Blaj, anunță că dorește să cumpere 9 vag. lemne de fag cl. I. — Furnizorii se vor adresa cu oferte închise la Direcțiunea Liceului până la data de 15 Ianuarie 1943.

DIRECȚIUNEA

1 (1-1)

mântului secundar, precum și condițiile legii speciale care regulează raporturile dintre școlile confesionale române și Ministerul Culturii Naționale.

Cererile însoțite de acte, (extras de naștere și de botez, certificat de studii, numiri anterioare și de serviciu) se vor înainta Mitropoliei Române Unite din Blaj, până la data de 15 Ianuarie 1943. Vor arăta și situația actuală în care se află.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 28 Decembrie 1942.

† Valeriu Traian
Administrator Apostolic

2 (1-1)

Cumpărăm

Sământă de cânepă și Sământă de in

Ofertele se vor adresa

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negrușiu, Blaj
121 (5-15) Câmpul Libertății

Veți câștiga mult și ușor
Dacă cultivați cânepă
faior!

Cereți condițiunile de contract dela

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negrușiu, Blaj
122 (5-15) Câmpul Libertății

Atențiune!!!

Informăm pe dnii Preoți de pe Valea Mureșului de sus, Câmpie și din jurul Blajului, pentru a-i scuti de deplasările la Blaj, că **Librăria „Ardealul“ I Rusa** de Luduș este asortată cu toate imprimaturile pentru parohii, cu cărți de rugăciuni de felul, manuale de religie, precum și cu „Calendarul dela Blaj“ pe anul 1943. Toate aceste articole le vinde cu prețuri la fel de Blajul. 137 (2-1)

Când scrieți ori trimiteți bani, arătați-ne totdeauna neapărat și Nr. din stânga și dreapta, cu care vă merge gazetă. Altfel nu putem rezolvi scrisorile D. Voastre.

De vânzare uvelte de fier necesare unui atelier
Informații în Strada Samuel Micu Klein Nr. 5.